

Niels Kr. Nielsen: Jeg kan ligesom de ærede foregående ordførere kun udtrykke beklagelse over, at den lovgivning, som vi her behandler, og som er et efterslæt fra tyskertiden, ikke har fundet sin afvikling.

Jeg kan slutte mig til det spørgsmål, der blev stillet af det ærede medlem hr. Hans Hækkerup om, hvor mange ejendomme der endnu er tilbage, som endnu ikke enten er givet tilbage til de tidligere ejere eller er nyttiggjort på anden måde.

I de beklagelser, der hidindtil er ført frem, kan jeg som sagt deltage, men jeg kan ikke slutte med at sige, at jeg vil stemme for en forlængelse af loven. Jeg vil afvente tredje behandling, idet jeg ikke lægger skjul på, at jeg nærer betænkelighed ved, at loven forlænges.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg må måske have lov til allerførst at sige, at når man i 1946 — tror jeg det var — gennemførte loven om skødeklausejendomme, var det udfra den motivering, at man ville forbeholde ikke mindst ejendomme, som var udlagt til flyvepladser, til brug for den kommende danske forsvarsordning. Der er ikke på dette tidspunkt vedtaget nogen ny forsvarsordning i den høje rigsdag, d. v. s. det motiv, som eksisterede i 1946, eksisterer den dag i dag. Den beklagelse, vi alle er enige om at nære i anledning af, at vi ikke er nået så vidt, at dette motiv ikke længere eksisterer, har adresse til den høje rigsdag selv, idet det er den høje rigsdags sag at gennemføre forsvarsordningen sammen med de skiftende forsvarsministre, som har arbejdet med dette problem siden 1946.

Jeg mener, at det ville være urimeligt af os, om vi nu, da vi endelig befinder os — håber jeg — på tærsklen til at få forsvarsordningen endeligt afgjort, pludselig ændrede indstilling overfor skødeklausejendommene, forsåvidt angår statens og dermed forswarets muligheder for til stadighed at anvende de pågældende arealer, og jeg takker derfor de ærede ordførere, der har bøjet sig for lovens nødvendighed.

Det er mig ikke muligt i øjeblikket at give det høje ting nogen oplysning om, hvor mange ejendomme det drejer sig om. Ved anden behandling af lovforslaget skal jeg fremkomme med oplysning om ejendommenes størrelse og deres antal, hvis det ønskes. Jeg har ikke bevæbnet mig med tallene til denne behandling, fordi hele lovgivningen befinder sig i en fremadskridende afvikling, og fordi flere ejendomme således i de sidste år har kunnet føres tilbage til deres oprindelige ejere, eller ejendomsforholdet er

endeligt fastlagt. Vi står altså ikke overfor en udvikling, der er forværret, men overfor en udvikling, der er forbedret. Jeg håber, at det høje ting vil være enig med mig i, at de oplysninger, man har bedt om med hensyn til antallet og omfanget af de ejendomme, som falder ind under loven, vil kunne gives ved anden behandling, og at hele spørgsmålet, hvis disse tal giver anledning dertil, derefter tages op til drøftelse mellem det høje folketing og mig.

Jeg er glad ved, at det ærede medlem hr. Hans Hækkerup har understreget den bemærkning, jeg gjorde i landstinget om, at hvis vi havde fået løst problemerne omkring forswarets anvendelse af nogle af disse ejendomme, så ville det problem, der knytter sig til Hanstholm havn, ikke være tilstrækkelig motiverende for opretholdelsen af denne specielle lovgivning. Dens motiv er så ganske klart og enkelt knyttet til den opbygning af forsaret, som man allerede i 1946 forudså nødvendigheden af, og i det øjeblik, dette motiv ikke længere eksisterer, vil der efter min mening ikke være nogen rimelighed for forlængelsen af denne lovgivning.

Fibiger: Jeg forstår så udmærket, at det er nødvendigt at forlænge loven af hensyn til flyvepladserne o. s. v., fordi forsvarsordningen ikke er i orden; det er klart, at det må man afvente. Min beklagelse før tog navnlig sigte på Hanstholm, og nu har jeg af den højtærede minister fået bekræftelse på, at hvis der kun havde været det spørgsmål tilbage, ville der ikke have været tale om at forlænge loven. Det skulle vi også gerne have en ende på meget hurtigt, sådan at det ikke kommer til at ligge i det uvisse gennem flere år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 2. marts, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af:*

Forslag til rigsdagsbeslutning angående Danmarks ratifikation af den i Paris den 19. september 1950 undertegnede overenskomst om oprettelse af en europæisk betalingsunion.